

Δ.Μ.(μ)

Αριθμός 100/2017

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 7 Νοεμβρίου 2014, με την εξής σύνθεση: Σωτ. Ρίζος, Πρόεδρος, Ν. Ρόζος, Αντιπρόεδρος του Συμβουλίου της Επικρατείας, Δ. Μαρινάκης, Μ. Καραμανώφ, Δ. Αλεξανδρής, Π. Ευστρατίου, Ι. Γράβαρης, Π. Καρλή, Αντ. Ντέμσις, Ηρ. Τσακόπουλος, Μ. Σταματελάτση, Β. Αραβαντινός, Α. Καλογεροπούλου, Β. Ραφτοπούλου, Θ. Αραβάνης, Δ. Μακρής, Β. Αναγνωστοπούλου-Σαρρή, Ηλ. Μάζος, Θ. Τζοβαρίδου, Σύμβουλοι, Μ. Σταματοπούλου, Ο. Νικολαράκου, Δ. Βανδώρος, Πάρεδροι. Από τους ανωτέρω οι Σύμβουλοι Ι. Γράβαρης και Β. Αναγνωστοπούλου-Σαρρή καθώς και η Πάρεδρος Μ. Σταματοπούλου μετέχουν ως αναπληρωματικά μέλη, σύμφωνα με το άρθρο 26 παρ. 2 του ν. 3719/2008. Γραμματέας η Μ. Παπασαράντη.

Για να δικάσει την από 21 Ιουλίου 2014 αίτηση:

των: 1. σωματείου με την επωνυμία «ΕΘΝΙΚΗ ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ» (Ε.Σ.Ε.Ε.), που εδρεύει στην Αθήνα (Μητροπόλεως 42), το οποίο παρέστη με το δικηγόρο Χαράλαμφο Χρυσανθάκη (Α.Μ. 11855), που τον διόρισε με πληρεξούσιο, 2. σωματείου με την επωνυμία «ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΩΝ ΒΙΟΤΕΧΝΩΝ ΕΜΠΟΡΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ» (Γ.Σ.Ε.Β.Ε.Ε.), που εδρεύει στην Αθήνα (Αριστοτέλους 46), το οποίο παρέστη με το δικηγόρο Νικόλαο Δήμα (Α.Μ. 16733), που τον διόρισε με πληρεξούσιο, 3. σωματείου με την επωνυμία «ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΙΔΙΩΤΙΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ», που εδρεύει στην Αθήνα (Ψαρρών 2), 4. σωματείου με την επωνυμία

./.

«ΕΜΠΟΡΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ», που εδρεύει στη Θεσσαλονίκη (Πλατεία Μοριχόβου 1), τα οποία παρέστησαν με τον ίδιο ως άνω δικηγόρο Χαράλαμπο Χρυσανθάκη, που τον διόρισαν με πληρεξούσια, 5. εταιρείας με την επωνυμία «ΑΦΟΙ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΙ Ο.Ε.», που εδρεύει στην Αθήνα (Πολυκρείτου 9), η οποία, με προφορική δήλωση στο ακροατήριο του πληρεξουσίου δικηγόρου της Χαράλαμπος Χρυσανθάκη, παραιτείται του δικογράφου της κρινομένης αιτήσεως, 6. εταιρείας με την επωνυμία «ΧΑΡΟΣ Ο.Ε.», που εδρεύει στην Αθήνα (Αγίου Μάρκου 16), η οποία παρέστη με τον ίδιο ως άνω δικηγόρο Χαράλαμπο Χρυσανθάκη, που τον διόρισε με πληρεξούσιο, 7. εταιρείας με την επωνυμία «ΚΑΡΡΙΕΡΑ Α.Ε.», που εδρεύει στη Θεσσαλονίκη (Μητροπόλεως 39), 8. εταιρείας με την επωνυμία «ΜΠΕΣΣΥ ΧΑΣΣΟΝ Ο.Ε.», που εδρεύει στη Θεσσαλονίκη (Μητροπόλεως 115), 9. εταιρείας με την επωνυμία «ΑΦΟΙ ΜΕΝΕΞΟΠΟΥΛΟΙ Ο.Ε.», που εδρεύει στη Θεσσαλονίκη (Κατούνη 49), στις οποίες δόθηκε προθεσμία μέχρι τις 27 Νοεμβρίου 2014 για τη νομιμοποίησή τους, 10. εταιρείας με την επωνυμία «Α. ΦΕΛΕΚΗΣ ΚΑΙ ΣΙΑ Ε.Ε.», που εδρεύει στη Θεσσαλονίκη (Αγίας Σοφίας 7), η οποία παρέστη με τον ίδιο ως άνω δικηγόρο Χαράλαμπο Χρυσανθάκη, που τον διόρισε με πληρεξούσιο, 11. εταιρείας με την επωνυμία «Π. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ ΚΑΙ ΣΙΑ Ο.Ε.», που εδρεύει στη Θεσσαλονίκη (Εγνατίας 34-36), στην οποία δόθηκε προθεσμία μέχρι τις 27 Νοεμβρίου 2014 για τη νομιμοποίησή της, 12. Μιλτιάδη Παυλίδη, κατοίκου Θεσσαλονίκης (Τσιμισκή 104), ο οποίος παρέστη με τον ίδιο ως άνω δικηγόρο Χαράλαμπο Χρυσανθάκη, που τον διόρισε με πληρεξούσιο, 13. Ανδρέα Γιαννακόπουλου, κατοίκου Αθήνας (Πολυκρείτου 9), ο οποίος, με προφορική δήλωση στο ακροατήριο του πληρεξουσίου δικηγόρου του Χαράλαμπος Χρυσανθάκη, παραιτείται του δικογράφου της κρινομένης αιτήσεως, 14. Αναστάσιου Χάρου, κατοίκου Αθήνας (Αγίου Μάρκου 16), 15. Κωνσταντίνου Χαντζαρίδη, κατοίκου Θεσσαλονίκης (Μητροπόλεως 39), οι οποίοι παρέστησαν με τον ίδιο ως άνω δικηγόρο Χαράλαμπο Χρυσανθάκη, που τον διόρισαν με

πληρεξούσια, 16. Μπέττυς Χασσόν, κατοίκου Θεσσαλονίκης (Μητροπόλεως 115), στην οποία δόθηκε προθεσμία μέχρι τις 27 Νοεμβρίου 2014 για τη νομιμοποίησή της, 17. Παναγιώτη Μενεξόπουλου, κατοίκου Θεσσαλονίκης (Κατούνη 49), 18. Αναστάσιου Φελέκη, κατοίκου Θεσσαλονίκης (Αγίας Σοφίας 7), οι οποίοι παρέστησαν με τον ίδιο ως άνω δικηγόρο Χαράλαμπο Χρυσανθάκη, που τον διόρισαν με πληρεξούσια, 19. Πολυξένης Παπανικολάου, κατοίκου Θεσσαλονίκης (Εγνατίας 34-36), στην οποία δόθηκε προθεσμία μέχρι τις 27 Νοεμβρίου 2014 για τη νομιμοποίησή της, 20. Ιωάννας Καραγιάννη, κατοίκου Αθηνών (Γκλίτσης 14), η οποία παρέστη με τον ίδιο ως άνω δικηγόρο Χαράλαμπο Χρυσανθάκη, που τον διόρισε με πληρεξούσιο και 21. Αγγελικής Στοικούδη, κατοίκου Θεσσαλονίκης (25^{ης} Μαρτίου 89), η οποία, με προφορική δήλωση στο ακροατήριο του πληρεξουσίου τους δικηγόρου Χαραλάμπους Χρυσανθάκη, παραιτούνται του δικογράφου της κρινομένης αιτήσεως,

κατά του Υπουργού Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας, ο οποίος παρέστη α) με την Αικατερίνη Γρηγορίου, Νομική Σύμβουλο του Κράτους και β) με τη Χρυσούλα Τσιάβου, Πάρεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους,

και κατά των παρεμβαινόντων: 1. Επιτροπής Ανταγωνισμού, που εδρεύει στην Αθήνα (Κότσικα 1^α), η οποία παρέστη με τον δικηγόρο Φίλιππο Σπυρόπουλο (Α.Μ. 7310), που τον διόρισε με ειδικό πληρεξούσιο, 2. σωματείου με την επωνυμία «ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ» (Σ.Ε.Τ.Ε.), που εδρεύει στην Αθήνα (Λεωφ. Αμαλίας 34), το οποίο παρέστη με τη δικηγόρο Φωτεινή Λαδά (Α.Μ. 18053), που τη διόρισε με πληρεξούσιο, 3. Α. σωματείου με την επωνυμία «ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΛΙΑΝΙΚΗΣ ΠΩΛΗΣΕΩΣ ΕΛΛΑΔΟΣ» (Σ.Ε.Λ.Π.Ε.), που εδρεύει στην Αθήνα (Αδριανού 7, Ψυχικό), και Β. σωματείου με την επωνυμία «ΣΕΒ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΩΝ» και τον διακριτικό τίτλο «ΣΕΒ», που εδρεύει στην Αθήνα

(Ξενοφώντος 5), τα οποία παρέστησαν με τη δικηγόρο Ιωάννα Παναγοπούλου-Πανοπούλου (Α.Μ. 3658), που την διόρισαν με ειδικά πληρεξούσια.

Με την αίτηση αυτή οι αιτούντες επιδιώκουν να ακυρωθεί η υπ' αριθ. Κ1-1119/7.7.2014 απόφαση του Υφυπουργού Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας με τίτλο «Ορισμός τριών τουριστικών περιοχών της Ελλάδας, όπου επιτρέπεται πιλοτικά για ένα (1) έτος η προαιρετική λειτουργία των εμπορικών καταστημάτων και τις υπόλοιπες Κυριακές, πέραν των αναφερομένων στην παρ. 1 του άρθρου 16 του ν. 4177/2013» (ΦΕΚ Β' 1859/8.7.2014, τ. Β') και κάθε άλλη σχετική πράξη ή παράλειψη της Διοικήσεως.

Η πιο πάνω αίτηση εισάγεται στην Ολομέλεια του Δικαστηρίου κατόπιν της από 28 Ιουλίου 2014 πράξεως του Προέδρου του Συμβουλίου της Επικρατείας, λόγω της σπουδαιότητάς της, σύμφωνα με τα άρθρα 14 παρ. 2 εδαφ. α', 20 και 21 του π.δ. 18/1989.

Η εκδίκαση άρχισε με την ανάγνωση της εκθέσεως του εισηγητή, Συμβούλου Δ. Μακρή.

Κατόπιν το δικαστήριο άκουσε τους πληρεξουσίους των αιτούντων, οι οποίοι ανέπτυξαν και προφορικά τους προβαλλόμενους λόγους ακυρώσεως και ζήτησαν να γίνει δεκτή η αίτηση, τους πληρεξουσίους των παρεμβαίνόντων και τις αντιπροσώπους του Υπουργού, οι οποίοι ζήτησαν την απόρριψή της.

Μετά τη δημόσια συνεδρίαση το δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη σε αίθουσα του δικαστηρίου και

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα
Σκέφθηκε κατά τον Νόμο

1. Επειδή για την άσκηση της κρινόμενης αιτήσεως έχει καταβληθεί το νόμιμο παράβολο (1358427, 3918823/2014 ειδικά γραμμάτια παραβόλου).

2. Επειδή με την κρινόμενη αίτηση ζητείται η ακύρωση της με

./.

αριθμό Κ1-1119/7.7.2014 αποφάσεως του Υφυπουργού Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας με τίτλο «Ορισμός τριών τουριστικών περιοχών της Ελλάδας, όπου επιτρέπεται πιλοτικά για ένα (1) έτος η προαιρετική λειτουργία των εμπορικών καταστημάτων και τις υπόλοιπες Κυριακές, πέραν των αναφερομένων στην παρ. 1 του άρθρου 16 του ν. 4177/2013» (Β' 1859/8.7.2014).

3. Επειδή η κρινόμενη αίτηση εισάγεται στην Ολομέλεια του Συμβουλίου της Επικρατείας λόγω της μείζονος σπουδαιότητάς της, κατ' εφαρμογή του άρθρου 14 παράγραφος 2 εδάφιο α' του π.δ. 18/1989 (Α' 8), κατόπιν της από 28.7.2014 πράξεως του Προέδρου του Δικαστηρίου.

4. Επειδή σύμφωνα με το άρθρο 30 παράγραφος 1 του π.δ. 18/1989, η δίκη καταργείται ως προς την εταιρεία «Αφοί Γιαννακόπουλοι Ο.Ε.», τον Ανδρέα Γιαννακόπουλο και την Αγγελική Στοικούδη (πέμπτη, δέκατο τρίτο και εικοστή πρώτη από τους αιτούντες), οι οποίοι παραιτήθηκαν από την κρινόμενη αίτηση με προφορική δήλωση στο ακροατήριο του δικηγόρου που υπογράφει το δικόγραφο της. Κατόπιν τούτου η αίτηση εισάγεται ως προς τους υπολοίπους αιτούντες.

5. Επειδή κατά την συζήτηση της υποθέσεως χορηγήθηκε από τον Πρόεδρο προθεσμία έως την 27η Νοεμβρίου 2014 για την νομιμοποίηση του δικηγόρου που υπογράφει το δικόγραφο της κρινόμενης αιτήσεως, σύμφωνα με το άρθρο 27 παράγραφος 3 του π.δ. 18/1989, όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 1 παράγραφος 13 του ν. 1968/1991 (Α' 150). Η ταχθείσα, όμως, αυτή προθεσμία παρήλθε άπρακτη ως προς την εταιρεία «Καρριέρα Α.Ε.», την εταιρεία «Μπέσσυ Χασσόν Ο.Ε.» και την Μπέττυ Χασσό (έβδομη, όγδοη και δέκατη έκτη από τους αιτούντες), οι οποίες δεν νομιμοποίησαν τον δικηγόρο που υπογράφει την αίτηση με κάποιον από τους τρόπους που προβλέπει το άρθρο 27 του π.δ. 18/1989, όπως αντικαταστάθηκε από την παράγραφο 2 του άρθρου 4 του ν. 2479/1997 (Α' 67). Συνεπώς για τον λόγο αυτό, η κρινόμενη αίτηση είναι

απορριπτέα ως προς τις εν λόγω αιτούσες ως απαράδεκτη, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 27 του π.δ. 18/1989, όπως ισχύουν.

6. Επειδή από τους λοιπούς αιτούντες, η πρώτη αιτούσα «Εθνική Συνομοσπονδία Ελληνικού Εμπορίου» (ΕΣΣΕ) προβάλλει ότι αποτελεί το ανώτατο όργανο συνδικαλιστικής εκπροσώπησης των εμπόρων της Χώρας, έχει δε ως σκοπό, σύμφωνα με το καταστατικό της, την κατοχύρωση, διαφύλαξη και προαγωγή των κοινών επαγγελματικών, οικονομικών, πολιτιστικών και κοινωνικών συμφερόντων τους. Η δεύτερη αιτούσα «Γενική Συνομοσπονδία Επαγγελματιών Βιοτεχνών Εμπόρων Ελλάδος» (ΓΣΕΒΕΕ) προβάλλει ότι αποτελεί το ανώτατο συνδικαλιστικό όργανο των επαγγελματιών, βιοτεχνών και εμπόρων της Χώρας, μεταξύ δε των σκοπών της, σύμφωνα με το καταστατικό της, περιλαμβάνονται η προστασία του μόχθου και της εργασίας των επαγγελματιών, βιοτεχνών και εμπόρων της Χώρας, η συστηματική (επιστημονική) μελέτη των προβλημάτων που ενδιαφέρουν αυτούς και τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις γενικότερα για την ανάπτυξη της εθνικής οικονομίας και η βελτίωση του μορφωτικού και πολιτιστικού επιπέδου των επαγγελματιοβιοτεχνών και εμπόρων. Η τρίτη αιτούσα «Ομοσπονδία Ιδιωτικών Υπαλλήλων Ελλάδος» προβάλλει ότι αποτελεί δευτεροβάθμια συνδικαλιστική οργάνωση, συγκροτούμενη από σωματεία μισθωτών που παρέχουν εξαρτημένη εργασία και αμείβονται ως υπάλληλοι ή κατώτερο προσωπικό ιδιωτικών, εμπορικών, βιοτεχνικών και βιομηχανικών επιχειρήσεων και οργανισμών, σύμφωνα δε με το καταστατικό της, στους σκοπούς της περιλαμβάνονται η μελέτη, προστασία και προώθηση των οικονομικών, επαγγελματικών, εργασιακών και ασφαλιστικών συμφερόντων των μελών της, η ενίσχυση της πνευματικής και κοινωνικής θέσεως των υπαλλήλων και η συμβολή στην βελτίωση της εργατικής νομοθεσίας. Εξ άλλου ο τέταρτος αιτών «Εμπορικός Σύλλογος Θεσσαλονίκης», σύμφωνα με το καταστατικό του, έχει ως σκοπό την μέριμνα για την προαγωγή, προστασία και ανάπτυξη του εμπορίου γενικά, την μελέτη, προβολή και προαγωγή των ηθικών,

οικονομικών και επαγγελματικών συμφερόντων των μελών του (φυσικών προσώπων που ασκούν το επάγγελμα του εμπόρου ή εκπροσωπούν εταιρείες με εμπορικό σκοπό). Περαιτέρω η υπό κρίση αίτηση ασκείται από νομικά και φυσικά πρόσωπα, που φέρονται ότι διατηρούν εμπορικά καταστήματα στην Αθήνα και στη Θεσσαλονίκη (έκτη, ένατη έως και δωδέκατος, δέκατος τέταρτος, δέκατος πέμπτος, δέκατος έβδομος έως και δέκατη ένατη από τους αιτούντες) ή ότι είναι εμποροϋπάλληλος (εικοστή αιτούσα). Οι εν λόγω αιτούντες προβάλλουν ότι με την προσβαλλόμενη απόφαση καταργείται, ουσιαστικώς, για τα εμπορικά καταστήματα η αργία της Κυριακής, παρά τον προαιρετικό χαρακτήρα της λειτουργίας τους κατά την ημέρα αυτήν, εφόσον οι έμποροι και οι υπάλληλοί τους, εν όψει του ανταγωνισμού και της ανάγκης διατηρήσεως των κατεχομένων θέσεων εργασίας αντιστοίχως, θα υποχρεωθούν να εργάζονται κατά τις Κυριακές. Κατόπιν των προαναφερθέντων η κρινόμενη αίτηση ασκείται με έννομο συμφέρον από τους αιτούντες αυτούς, είναι δε απορριπτέα τα περί του αντιθέτου προβαλλόμενα.

7. Επειδή στην δίκη παρεμβαίνει υπέρ του κύρους της προσβαλλομένης αποφάσεως, με το από 24.10.2014 δικόγραφο, το σωματείο «Σύνδεσμος Ελληνικών Τουριστικών Επιχειρήσεων» (Σ.Ε.Τ.Ε.), προβάλλοντας ότι έχει ως τακτικά μέλη πανελλήνιες κλαδικές ενώσεις τουριστικών επιχειρήσεων και τουριστικές επιχειρηματικές μονάδες και ως έκτακτα μέλη τουριστικές επιχειρήσεις και ενώσεις φυσικών προσώπων, που καλύπτουν όλο το φάσμα των τουριστικών δραστηριοτήτων, ότι σύμφωνα με το καταστατικό του, σκοπός του είναι, αφενός η συνεχής ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας και η ανάδειξη του πρωταγωνιστικού ρόλου του τουρισμού στην ελληνική οικονομία, αφετέρου η επίτευξη μιας ισόρροπης τουριστικής αναπτύξεως, η οποία θα βελτιώσει τις αποδόσεις, με παράλληλη αύξηση του αριθμού των αφίξεων και των διανυκτερεύσεων, με καλύτερη κατανομή της τουριστικής προσφοράς σε όλες τις περιοχές της Χώρας και με καλύτερη χρονική κατανομή της

ζητήσεως και ότι η εξυπηρέτηση των επισκεπτών της Χώρας από τα εμπορικά καταστήματα και κατά τις Κυριακές θα προσδώσει πολλαπλά οφέλη στον τομέα του τουρισμού και γενικότερα στην ελληνική οικονομία. Επίσης στην δίκη παρεμβαίνουν από κοινού υπέρ του κύρους της προσβαλλομένης αποφάσεως, με το από 24.10.2014 δικόγραφο, τα σωματεία «Σύνδεσμος Επιχειρήσεων Λιανικής Πώλησης Ελλάδος» (Σ.Ε.Λ.Π.Ε.) και «Σύνδεσμος Επιχειρήσεων και Βιομηχανιών» (Σ.Ε.Β.), των οποίων οι σκοποί, σύμφωνα με το καταστατικό τους, είναι, του μεν πρώτου α) η ανάπτυξη και προώθηση της οικονομίας στους επιχειρηματικούς τομείς του εμπορίου και της παροχής υπηρεσιών επ' ωφελεία των επιχειρήσεων-επιχειρηματιών και του καταναλωτικού κοινού, β) η μελέτη, προστασία και προαγωγή των επαγγελματικών συμφερόντων των μελών του και γ) η συνεργασία μεταξύ των μελών του για τη βελτίωση του επιπέδου των παρεχόμενων υπηρεσιών και των συνθηκών παροχής τους καθώς και των επαγγελματικών συμφερόντων των μελών του, του δε δευτέρου α) η μελέτη, προστασία και προαγωγή των ηθικών, οικονομικών και επαγγελματικών συμφερόντων των μελών του και β) η μελέτη, προβολή, υποστήριξη και συμβολή στην ανάπτυξη των θεμάτων που ενδιαφέρουν τη μεταποίηση-βιομηχανία και κάθε συναφή επιχειρηματική δραστηριότητα, ότι τακτικά μέλη του δευτέρου είναι και σημαντικές επιχειρήσεις στον τομέα του λιανικού εμπορίου και ότι η εφαρμογή της προσβαλλομένης αποφάσεως θα δημιουργήσει συνθήκες αυξήσεως του τζίρου των επιχειρήσεων λιανικού εμπορίου και αναπτύξεως γενικώς της ελληνικής οικονομίας. Οι παρεμβάσεις αυτές ασκούνται με έννομο συμφέρον, εν όψει των προαναφερθέντων σκοπών των σωματείων και επί πλέον διότι τα σωματεία αυτά, κληθέντα από την Διοίκηση, συμμετείχαν και διατύπωσαν τις απόψεις τους, κατά την διαβούλευση που έλαβε χώραν πριν από την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως, ετάχθησαν δε υπέρ της εκδόσεώς της (πρβλ. ΣτΕ 1594/2013, 2627/2010, 1586/2010 Ολομέλεια, 921/2002

Ολομέλεια).

8. Επειδή στην δίκη παρεμβαίνει, επίσης, υπέρ του κύρους της προσβαλλομένης αποφάσεως, με το από 23.10.2014 δικόγραφο, η «Επιτροπή Ανταγωνισμού», προβάλλοντας ότι είναι θεματοφύλακας του ελεύθερου ανταγωνισμού και ότι συμμετείχε στην σύνταξη σχετικής εισηγήσεως προς το αρμόδιο Υπουργείο για το επίδικο θέμα. Όπως ήδη προβλέπεται (άρθρο 12 του ν. 3959/2011, Α' 93, όπως ισχύει μετά το άρθρο 19 παράγραφος 2α του ν. 4013/2011, Α' 204), η «Επιτροπή Ανταγωνισμού» λειτουργεί ως ανεξάρτητη αρχή, έχει νομική προσωπικότητα, διοικητική και οικονομική αυτοτέλεια και παρίσταται αυτοτελώς σε κάθε είδους δίκες, τα δε μέλη της απολαμβάνουν προσωπικής και λειτουργικής ανεξαρτησίας και κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων τους δεσμεύονται μόνο από τον νόμο και την συνείδησή τους, ενώ εποπτεύεται από τον Υπουργό Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας (ήδη Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας, με βάση τα π.δ. 65/2011, 85/2012 και 118/2013). Η Επιτροπή Ανταγωνισμού ασκεί την υπό κρίση παρέμβαση παραδεκτώς, εν όψει των προαναφερθέντων αλλά και των αρμοδιοτήτων της (βλ. άρθρο 14 του ν. 3959/2011), μεταξύ των οποίων είναι ιδίως η έκδοση κανονιστικών αποφάσεων επιβολής των μέτρων που είναι αναγκαία για την δημιουργία συνθηκών αποτελεσματικού ανταγωνισμού σε ένα κλάδο της οικονομίας (βλ. άρθρο 11 του ν. 3959/2011) και η γνωμοδότηση για θέματα της αρμοδιότητάς της (βλ. άρθρο 23 του ν. 3959/2011).

9. Επειδή το Σύνταγμα ορίζει στο άρθρο 2 ότι: «1. Ο σεβασμός και η προστασία της αξίας του ανθρώπου αποτελούν την πρωταρχική υποχρέωση της Πολιτείας. 2. ... », στο άρθρο 4 ότι: «1. Οι Έλληνες είναι ίσοι ενώπιον του νόμου. 2. ... », στο άρθρο 5 ότι: «1. Καθένας έχει δικαίωμα να αναπτύσσει ελεύθερα την προσωπικότητά του και να συμμετέχει στην κοινωνική, οικονομική και πολιτική ζωή της Χώρας, εφόσον δεν προσβάλλει τα δικαιώματα των άλλων και δεν παραβιάζει το

Σύνταγμα ή τα χρηστά ήθη. 2. ...», στο άρθρο 21 ότι: «1. Η οικογένεια, ως θεμέλιο της συντήρησης και προαγωγής του Έθνους, καθώς και ο γάμος, η μητρότητα και η παιδική ηλικία τελούν υπό την προστασία του Κράτους. 2. ... 3. Το Κράτος μεριμνά για την υγεία των πολιτών... », στο άρθρο 22 ότι: «1. Η εργασία αποτελεί δικαίωμα και προστατεύεται από το Κράτος, που μεριμνά για τη δημιουργία συνθηκών απασχόλησης όλων των πολιτών και για την ηθική και υλική εξύψωση του εργαζόμενου αγροτικού και αστικού πληθυσμού. ... 2. ... », στο άρθρο 25 ότι: «1. Τα δικαιώματα του ανθρώπου ως ατόμου και ως μέλους του κοινωνικού συνόλου και η αρχή του κοινωνικού κράτους δικαίου τελούν υπό την εγγύηση του Κράτους. Όλα τα κρατικά όργανα υποχρεούνται να διασφαλίζουν την ανεμπόδιστη και αποτελεσματική άσκησή τους. Τα δικαιώματα αυτά ισχύουν και στις σχέσεις μεταξύ ιδιωτών στις οποίες προσιδιάζουν. Οι κάθε είδους περιορισμοί που μπορούν κατά το Σύνταγμα να επιβληθούν στα δικαιώματα αυτά πρέπει να προβλέπονται είτε απευθείας από το Σύνταγμα είτε από το νόμο, εφόσον υπάρχει επιφύλαξη υπέρ αυτού και να σέβονται την αρχή της αναλογικότητας» και στο άρθρο 106 ότι: «1. Για την εδραίωση της κοινωνικής ειρήνης και την προστασία του γενικού συμφέροντος το Κράτος προγραμματίζει και συντονίζει την οικονομική δραστηριότητα στη Χώρα, επιδιώκοντας να εξασφαλίσει την οικονομική ανάπτυξη όλων των τομέων της εθνικής οικονομίας. Λαμβάνει τα επιβαλλόμενα μέτρα για την αξιοποίηση των πηγών του εθνικού πλούτου, από την ατμόσφαιρα και τα υπόγεια ή υποθαλάσσια κοιτάσματα, για την προώθηση της περιφερειακής ανάπτυξης και την προαγωγή ιδίως της οικονομίας των ορεινών, νησιωτικών και παραμεθόριων περιοχών. 2. Η ιδιωτική οικονομική πρωτοβουλία δεν επιτρέπεται να αναπτύσσεται σε βάρος της ελευθερίας και της ανθρώπινης αξιοπρέπειας ή προς βλάβη της εθνικής οικονομίας. 3. ... ».

10. Επειδή από τις προπαρατεθείσες διατάξεις, εν συνδυασμῶ ερμηνευόμενες, προκύπτουν τα ακόλουθα: Το Σύνταγμα αναγνωρίζει τον

άνθρωπο ως υπέρτατη αξία, χάριν της οποίας υφίσταται και οργανώνεται η έννομη τάξη, θεσπίζει δε τα επί μέρους ατομικά και κοινωνικά δικαιώματα για την διασφάλιση της επί ίσοις όροις ελεύθερης αναπτύξεως της προσωπικότητας εκάστου και την απόλαυση των εννόμων αγαθών που αντιστοιχούν στο περιεχόμενο των δικαιωμάτων αυτών (ΣτΕ 867/1988 Ολομέλεια). Στο πλαίσιο του χαρακτήρα αυτού του Συντάγματος κατοχυρώνεται για τους πάσης φύσεως εργαζομένους και απασχολούμενους (εξηρητημένα ή ανεξάρτητα εργαζόμενους, ελεύθερους επαγγελματίες κ.λπ.) το δικαίωμα του ελεύθερου χρόνου και της απολαύσεώς του, ατομικά και από κοινού με την οικογένειά τους, ως τακτικό διάλειμμα της εβδομαδιαίας εργασίας. Το δικαίωμα αυτό υπηρετεί την υγεία και την ομαλή ανάπτυξη της προσωπικότητας, με την φυσική και ψυχική ανανέωση που προσφέρει η τακτική αργία στον εργαζόμενο άνθρωπο εντός της κάθε εβδομάδας εργασίας (άρθρα 5 παράγραφος 1, 21 παράγραφος 3 του Συντάγματος). Συναφώς δε, προσφέρει και την δυνατότητα οργανώσεως της κοινωνικής και οικογενειακής ζωής του, θέματα για τα οποία επίσης μεριμνά το Σύνταγμα (άρθρο 21 παράγραφος 3). Περαιτέρω, το αναφερθέν δικαίωμα προσλαμβάνει πρακτική αξία για τους εργαζομένους όταν αυτοί δύνανται, μόνοι ή από κοινού με την οικογένειά τους, να μετέχουν στην συλλογική ανάπαυλα μιας κοινής αργίας ανά εβδομάδα, ως τέτοια ημέρα δε έχει επιλεγεί, κατά μακρά διαμορφωμένη παράδοση, τόσο στην Ελλάδα όσο και στα λοιπά κράτη της Ευρώπης η Κυριακή, σχετιζόμενη με την χριστιανική θρησκεία (βλ. τη βασική απόφαση του Ομοσπονδιακού Συνταγματικού Δικαστηρίου της Γερμανίας BverfG – BvR 2857 και 2858/07- της 1.12.2009, κυρίως κεφ. Β, ΙΙ. Βλ. επίσης και την απόφαση του Ομοσπονδιακού Διοικητικού Δικαστηρίου BverwG – 1C 25.84- της 15.3.1988). Ειδικότερα, με τον νόμο ΓΥΝΕ΄ (3455/1909, Α΄ 286/7.12.1909) καθιερώθηκε το πρώτον η Κυριακή ως γενική αργία, από τον κανόνα δε αυτόν προβλέφθηκαν, τόσο από τον νόμο αυτό όσο και από επόμενους, εξαιρέσεις για εργασίες και

δραστηριότητες με συγκεκριμένα χαρακτηριστικά, οι οποίες επιτρέπεται να ασκούνται και κατά τις Κυριακές και λοιπές αργίες. Κατά την θεσμοθέτηση των εξαιρέσεων, όμως, ο κοινός νομοθέτης δεν είναι ελεύθερος στις επιλογές του, αλλά οφείλει να λαμβάνει υπ' όψιν συγκεκριμένα κριτήρια και προϋποθέσεις, ούτως ώστε αφενός να μην ανατρέπεται ο κανόνας και αφετέρου οι εξαιρέσεις να επιβάλλονται από το δημόσιο συμφέρον, το οποίο συνίσταται όχι στην απλή επαύξηση του κέρδους ορισμένων επιχειρήσεων ή δραστηριοτήτων ούτε στην εξυπηρέτηση αναγκών που δύναται να ικανοποιούνται ομαλά κατά τις εργάσιμες ημέρες αλλά στην εξυπηρέτηση βασικών αναγκών των πολιτών, των οποίων η ικανοποίηση δεν δύναται να ανασταλεί κατά τις Κυριακές και τις αργίες. Στο πλαίσιο αυτό εντάσσονται α) ιδιωτικές εργασίες, οι οποίες υπηρετούν την απόλαυση ορισμένων βασικών αναγκών αναψυχής των πολιτών κατά τις αργίες (εστιατόρια και λοιπά καταστήματα υγειονομικού ενδιαφέροντος, λειτουργίες πολιτισμού) και β) η ανάγκη ορισμένων ιδιωτικών επιχειρήσεων να λειτουργούν συνεχώς (π.χ. εργοστασίων), για λόγους τεχνικούς, εν συνδυασμό και με λόγους αφορώντες την οικονομική τους επιβίωση. Το ίδιο ισχύει για λειτουργίες, ασκούμενες από το Δημόσιο ή από τον ιδιωτικό τομέα, οι οποίες υπηρετούν ευθέως το δημόσιο συμφέρον, όπως την ασφάλεια των πολιτών, την υγεία (νοσοκομεία), την συγκοινωνία και επικοινωνία, την ύδρευση. Στο προαναφερθέν πλαίσιο πρέπει να ενταχθούν και λελογισμένες εξαιρέσεις επιβαλλόμενες για ορισμένους τόπους και ορισμένες περιόδους του έτους ως προς τον οικονομικό κλάδο του τουρισμού, και δη υπό την προϋπόθεση ότι οι εξαιρέσεις αυτές υπηρετούν τον βιώσιμο τουρισμό και δεν υπερβαίνουν τα όρια της αρχής της αναλογικότητας (άρθρο 25 παράγραφος 1 του Συντάγματος). Ειδικότερα, καθόσον αφορά τον τουρισμό, η απομάκρυνση από τον κανόνα της αργίας κατά τις Κυριακές επιχειρείται υπό την προϋπόθεση ότι α. η εξαίρεση αφορά σαφώς προσδιοριζόμενες περιοχές, στις οποίες η οικονομικοκοινωνική ζωή εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από

τον κλάδο του τουρισμού, β. οι εξαιρέσεις προσδιορίζονται με ακρίβεια κατά χρόνο και κατά το δυνατόν σε διάσπαρτες ημέρες ανά έτος, αναλόγως του χαρακτήρα της κάθε περιοχής και της τουριστικής περιόδου (θερινός, χειμερινός τουρισμός), ώστε να μην αναιρείται ο πυρήνας του προαναφερθέντος συνταγματικού δικαιώματος και γ. η κατ' εξαίρεση επιτρεπόμενη εργασία είναι πράγματι πρόσφορη για την εξυπηρέτηση του σκοπού της βιώσιμης τουριστικής ανάπτυξης. Οίκοθεν νοείται ότι η συνδρομή των εκτεθεισών προϋποθέσεων πρέπει να τυγχάνει πλήρους τεκμηριώσεως κατά την νομοθέτηση των εξαιρέσεων, ώστε, πλην των άλλων, να καθίσταται εφικτός και ο δικαστικός έλεγχος της συνταγματικότητάς τους.

11. Επειδή στο άρθρο 16 του ν. 4177/2013 (Α' 173) ορίζονται τα εξής: «1. Επιτρέπεται προαιρετικά η λειτουργία των εμπορικών καταστημάτων τις εξής Κυριακές: α) Την πρώτη Κυριακή κατά την έναρξη των χρονικών περιόδων της παραγράφου 1 του άρθρου 15 του παρόντος νόμου. Σε περίπτωση που η πρώτη Κυριακή συμπίπτει με επίσημη αργία, η δυνατότητα μετατίθεται την επόμενη Κυριακή. β) Τις δύο (2) Κυριακές πριν από την ημέρα των Χριστουγέννων. γ) Την Κυριακή των Βαΐων. 2. Με αιτιολογημένη απόφαση του κατά τόπον αρμόδιου Αντιπεριφερειάρχη, η οποία εκδίδεται εντός διαστήματος τριών (3) μηνών από την έναρξη ισχύος του παρόντος, ορίζονται οι περιοχές, στις οποίες επιτρέπεται προαιρετικά η λειτουργία των εμπορικών καταστημάτων και άλλες Κυριακές, πλην των αναφερομένων στην παράγραφο 1 λαμβανομένων υπόψη των τοπικών ιδιοτεροτήτων, υπό τις εξής προϋποθέσεις: α) τα εμπορικά καταστήματα να έχουν συνολική επιφάνεια εμβαδού, όπως αυτό αναγράφεται στο λογαριασμό παροχής ηλεκτρικού ρεύματος, μέχρι διακόσια πενήντα (250) τετραγωνικά μέτρα, β) να μην ανήκουν υπό οποιαδήποτε νομική σχέση σε αλυσίδα καταστημάτων, εξαιρουμένων των περιπτώσεων συμβάσεων δικαιόχρησης (franchise), γ) να μην λειτουργούν με συμφωνίες συνεργασίας τύπου «κατάστημα εντός

καταστήματος» («shops-in-a-shop») και να μην βρίσκονται σε εκπτώτικα καταστήματα («outlet»), εμπορικά κέντρα ή εκπτώτικα χωριά. Εφόσον η προθεσμία των τριών (3) μηνών του προηγούμενου εδαφίου παρέλθει άπρακτη, ο Αντιπεριφερειάρχης υπέχει πειθαρχική ευθύνη σύμφωνα με τα άρθρα 233 και 234 του ν. 3852/2010 (Α' 87). Η απόφαση του Αντιπεριφερειάρχη δύναται να αναθεωρείται ετησίως, με απόφαση που εκδίδεται κατά το μήνα Ιανουάριο και πρώτη εφαρμογή τον Ιανουάριο του 2015. Εάν δεν εκδοθεί η απόφαση, ισχύει η προηγούμενη ρύθμιση.

3. α. Με την επιφύλαξη των ειδικώς οριζομένων για τα καταστήματα που αναφέρονται στο άρθρο 42 του ν. 1892/1990 (Α' 101) και στο άρθρο 14 του ν. 2194/1994 (Α' 34), κατά τη λειτουργία των εμπορικών καταστημάτων τις Κυριακές, σύμφωνα με τις παραγράφους 1 και 2 του παρόντος άρθρου, εφαρμόζεται το πλαίσιο του ωραρίου του άρθρου 23 του ν. 2224/1994, όπως αυτό αντικαταστάθηκε με το άρθρο 12 του ν. 3377/2005 (Α' 202). β. Το δεύτερο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 23 του ν. 2224/1994, όπως αυτό αντικαταστάθηκε με το άρθρο 12 του ν. 3377/2005, αντικαθίσταται ως εξής: "Το ανωτέρω πλαίσιο ωραρίου καθορίζεται για τις καθημερινές ημέρες μέχρι την 21:00 ώρα, το Σάββατο μέχρι την 20:00 ώρα και την Κυριακή από ώρα 11:00 έως ώρα 20:00."». Ακολούθως, με το άρθρο 25 του ν. 4208/2013 (Α' 252) προστέθηκε στο άρθρο 16 του ν. 4177/2013 παράγραφος 4 ως εξής: «4. α) Επιτρέπεται η απασχόληση των εργαζομένων σε εμπορικά καταστήματα που λειτουργούν σύμφωνα με τα ανωτέρω. Η απασχόληση των εργαζομένων στις περιπτώσεις αυτές είναι νόμιμη και αμείβεται σύμφωνα με τις κοινές διατάξεις της εργατικής νομοθεσίας που ορίζουν πρόσθετη αμοιβή για εργασία κατά τις Κυριακές. Στους εργαζόμενους που θα απασχοληθούν κατά τις Κυριακές της περίπτωσης α' της παραγράφου 1 δύναται να χορηγηθεί η αναπληρωματική ανάπαυση σε εργάσιμη ημέρα της εβδομάδας που προηγείται των Κυριακών αυτών. β) Η ισχύς της παρούσας αρχίζει από την ψήφισή της από την Βουλή των Ελλήνων».

Τέλος, με την διάταξη της υποπαρ. 1α της παραγράφου Στ' 5 του πρώτου άρθρου του ν. 4254/2014 (Α' 85) προστέθηκε στο ίδιο άρθρο του ν. 4177/2013 παράγραφος 5 ως εξής: «5. Με απόφαση του Υπουργού Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας που εκδίδεται μετά από διαβούλευση με τοπικούς και συλλογικούς φορείς ορίζονται τρεις (3) τουριστικές περιοχές, όπου επιτρέπεται πιλοτικά για ένα (1) έτος η προαιρετική λειτουργία των εμπορικών καταστημάτων και τις υπόλοιπες Κυριακές, πέραν των αναφερομένων στην παράγραφο 1 του παρόντος χωρίς τη συνδρομή των προϋποθέσεων που αναφέρονται στην παράγραφο 2 του παρόντος και χωρίς να απαιτείται απόφαση του Αντιπεριφερειάρχη. Με όμοια απόφαση μπορεί να ορίζεται ο φορέας παρακολούθησης της δράσης για την εξαγωγή συγκριτικών συμπερασμάτων και κάθε άλλη λεπτομέρεια». Στην υποπαρ.1β της ίδιας παραγράφου Στ' 5 του πρώτου άρθρου του ν. 4254/2014 ορίζεται ότι: «β. Η απόφαση της προηγούμενης υποπερίπτωσης εκδίδεται εντός τριών (3) μηνών από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου». Στην εισηγητική έκθεση του ν. 4254/2014 σχετικά με την προπαρατεθείσα νομοθετική εξουσιοδότηση αναφέρονται τα εξής: «Οι υποπαράγραφοι ΣΤ.1 έως και ΣΤ.19 αφορούν την άρση κανονιστικών εμποδίων στον ανταγωνισμό σε τέσσερις βασικούς κλάδους της Ελληνικής Οικονομίας: Λιανεμπόριο, Επεξεργασία Τροφίμων, Δομικά Υλικά και Τουρισμό και προέρχονται κατά ένα μέρος από τις προτάσεις που διατύπωσε ο Οργανισμός Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης (ΟΟΣΑ) από την εφαρμογή της εργαλειοθήκης (toolkit) στους τέσσερις αυτούς κλάδους, οι οποίοι εκπροσωπούν το 1/5 του ΑΕΠ της χώρας και αφορούν πάνω από 1 εκατ. θέσεις εργασίας ή το 1/4 του των συνολικών θέσεων εργασίας της Χώρας. Στην υποπαράγραφο ΣΤ.5 περιλαμβάνονται λοιπές διατάξεις σχετικές με την άρση περιορισμών στο λιανικό εμπόριο. Με την περίπτωση 1 προστίθεται στο ν. 4177/2013 εξουσιοδότηση στον Υπουργό Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας να εκδώσει απόφαση, εντός 3 μηνών από την έναρξη ισχύος του παρόντος

νόμου, κατόπιν διαβούλευσης με τους τοπικούς και συλλογικούς φορείς, προκειμένου να επιτραπεί πιλοτικά σε τουλάχιστον τρεις τουριστικές περιοχές και για ένα έτος, η προαιρετική λειτουργία των εμπορικών καταστημάτων όλες τις Κυριακές, χωρίς τις προϋποθέσεις της παραγράφου 2 του άρθρου 16 και χωρίς την προηγούμενη απόφαση του Αντιπεριφερειάρχη. Με την διάταξη αυτή δίνεται η δυνατότητα εφαρμογής πιλοτικής λειτουργίας των εμπορικών καταστημάτων στις οριζόμενες με την Υπουργική απόφαση τουριστικές περιοχές για την εξαγωγή συγκριτικών αποτελεσμάτων και στοιχείων για τη λειτουργία των καταστημάτων τις Κυριακές. ... ».

12. Επειδή, κατ' επίκληση της προδιαληφθείσης εξουσιοδοτικής διατάξεως της παραγράφου 5 του άρθρου 16 του ν. 4177/2013 (που προστέθηκε με την υποπαρ. 1α της παραγράφου Στ' 5 του πρώτου άρθρου του ν. 4254/2014) εκδόθηκε η προσβαλλόμενη απόφαση, στην οποία ορίζονται τα εξής: «Άρθρο 1 - Οι τρεις (3) τουριστικές περιοχές της χώρας, όπου επιτρέπεται πιλοτικά για ένα (1) έτος η προαιρετική λειτουργία των εμπορικών καταστημάτων και τις υπόλοιπες Κυριακές, πέραν των αναφερομένων στην παρ. 1 του άρθρ. 16 του Ν. 4177/2013 είναι: 1. Περιφέρεια Αττικής και ειδικότερα: (α) Ιστορικό κέντρο Δήμου Αθηναίων, όπως αυτό προσδιορίζεται και οριοθετείται από το Π.Δ. 21.9/13.10.1979 (ΦΕΚ Δ' 567) όπως ισχύει. (β) Δήμος Ραφήνας-Πικερμίου. 2. Περιφέρεια Κεντρικής Μακεδονίας και ειδικότερα: (α) Ιστορικό κέντρο Δήμου Θεσσαλονίκης, όπως αυτό προσδιορίζεται και οριοθετείται από την Υ.Α. ΥΠΠΟ/ΔΙΛΑΠ/Γ/3046/51009/14.10.1994 (ΦΕΚ Β' 833). (β) Περιφερειακή ενότητα Χαλκιδικής 3. Περιφέρεια Νοτίου Αιγαίου και ειδικότερα: (α) Δήμος Ρόδου (β) Δήμος Κω (γ) Δήμος Σύρου-Ερμούπολης (δ) Δήμος Μυκόνου (ε) Δήμος Θήρας. Άρθρο 2 - Ορίζεται ως φορέας παρακολούθησης της δράσης για την εξαγωγή συγκριτικών συμπερασμάτων, τόσο κατά την εφαρμογή της πιλοτικής περιόδου του ενός έτους, όσο και αμέσως μετά την λήξη εφαρμογής του μέτρου, η Κεντρική Ένωση Επιμελητηρίων

Ελλάδος. Άρθρο 3 - Η Κεντρική Ένωση Επιμελητηρίων Ελλάδος διαβουλεύεται με τοπικούς φορείς των καθορισμένων περιοχών εφαρμογής του μέτρου και με εκπροσώπους συλλογικών φορέων (όπως ΚΕΔΕ, ΕΝ.Π.Ε, ΓΣΕΒΕΕ, ΕΣΕΕ, ΣΕΒ, ΣΕΤΕ, ΣΕΛΠΕ και Εμπορικούς Συλλόγους) και υποβάλλει σχετικά πορίσματα περιοδικά και οριστικές προτάσεις με τη λήξη της πιλοτικής εφαρμογής στη Γενική Γραμματεία Εμπορίου».

13. Επειδή εν προκειμένω, με την εξουσιοδότηση του ν. 4254/2014, και ανεξαρτήτως λόγων αναφερομένων στο δικαίωμα της θρησκευτικής ελευθερίας των χριστιανών το θρήσκευμα πολιτών, προσβάλλονται, εξ επόψεως μεν ουσίας, οι εκτεθείσες στην 10η σκέψη συνταγματικές αρχές, όπως ειδικότερα αυτές ερμηνεύθηκαν και εν σχέσει με τον κλάδο του τουρισμού, εξ επόψεως δε τύπου, διότι η εξουσιοδότηση αυτή αντιτίθεται στην παράγραφο 2 άρθρου 43 του Συντάγματος, καθόσον η αναφορά της σε «τρεις τουριστικές περιοχές», χωρίς ειδικότερο και συγκεκριμένο προσδιορισμό είναι αόριστη. Συνεπώς, η βασισθείσα στην εξουσιοδότηση αυτή προσβαλλόμενη υπουργική απόφαση είναι μη νόμιμη.

14. Επειδή κατόπιν των προηγούμενων, πρέπει να καταργηθεί η δίκη ως προς τους αιτούντες που αναφέρονται στην 4η σκέψη, η δε κρινόμενη αίτηση να απορριφθεί ως προς τις αιτούσες που αναφέρονται στην 5η σκέψη και να γίνει δεκτή ως προς τους υπολοίπους αιτούντες και να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη απόφαση, ενώ πρέπει να απορριφθούν οι παρεμβάσεις.

Διά ταύτα

Καταργεί την δίκη ως προς την εταιρεία «Αφοί Γιαννακόπουλοι Ο.Ε.», τον Ανδρέα Γιαννακόπουλο και την Αγγελική Στοικούδη (πέμπτη, δέκατο τρίτο και εικοστή πρώτη από τους αιτούντες).

Απορρίπτει την αίτηση ως προς την εταιρεία «Καρριέρα Α.Ε.», την εταιρεία «Μπέσσυ Χασσόν Ο.Ε.» και την Μπέττυ Χασσόν (έβδομη, όγδοη

και δέκατη έκτη από τους αιτούντες), κατά το αιτιολογικό.

Δέχεται την αίτηση ως προς τους λοιπούς αιτούντες.

Ακυρώνει την με αριθμό Κ1-1119/7.7.2014 απόφαση του Υφυπουργού Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας (Β' 1859/8.7.2014), κατά το αιτιολογικό.

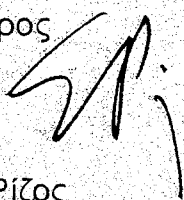
Απορρίπτει τις παρεμβάσεις.

Διατάσσει την απόδοση του παραβόλου.

Επιβάλλει στο Δημόσιο και τους παρεμβαίνοντες την δικαστική δαπάνη των αιτούντων ως προς τους οποίους γίνεται δεκτή η κρινόμενη αίτηση, η οποία ανέρχεται σε εννιακόσια είκοσι (920) ευρώ.

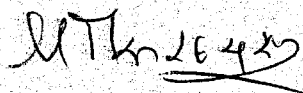
Η διάσκεψη έγινε στην Αθήνα την 13η Μαρτίου 2015

Ο Πρόεδρος



Σωτ. Αλ. Ρίζος

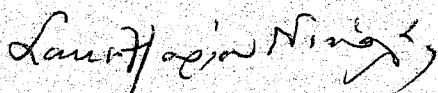
Η Γραμματέας



Μ. Παπασαράντη

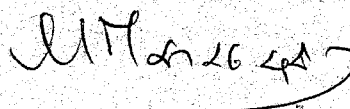
και η απόφαση δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση της 13ης Ιανουαρίου 2017.

Ο Πρόεδρος



Ν. Σακελλαρίου

Η Γραμματέας



Μ. Παπασαράντη

Παραβόλο
